

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/224/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113221035
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8113221035.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobkyne Q. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, E., právne zastúpená JUDr. Zdeňkou Vokálovou, advokátkou so sídlom v Prešove, Hlavná 61, proti žalovanej: Rapid life životná poisťovňa, a.s., Garbiarska 2, Košice, IČO: 31 690 904, právne zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Daniel Blyšťan s. r. o, Užhorodská 21, Košice, adresa pre doručovanie Rastislavova 68, Košice, IČO: 47 231 785, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Prešov, č. k. 29C 187/2013-70 zo dňa 01.10.2013, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku č. 3C 318/2012 zo dňa 19. 01. 2012 voči žalobcovi až do právoplatného skončenia konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku, vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29C 187/2013.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu prvého stupňa dňa 16.7.2013 domáha proti žalovanej zrušenia tohto rozhodcovského rozsudku. Súčasne v žalobe žiadala odložiť vykonateľnosť tohto rozsudku.

Právne odôvodnil rozhodnutie ust. § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z., v zmysle ktorého, ak účastník rozhodcovského konania podá žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Poukázal na to, že zákon o rozhodcovskom konaní umožňuje takýto odklad, ktorý má preventívny charakter spočívajúci v snahe predísť vzniku škôd, ako aj ďalším sporom medzi účastníkmi konania. Súd bral do úvahy to, že v danom prípade bol návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku podaný zo zákonných dôvodov. Odklad vykonateľnosti má dočasný charakter a je viazaný na právoplatnosť rozhodnutia o návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Preto návrhu vyhovel.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná. Uviedla, že napadnuté uznesenie je nezákonné. Rozhodnutie súdu považuje za neoprávnené a hrubo zasahujúce do jeho práv. Rozhodcovský rozsudok má totiž charakter právoplatného rozhodnutia súdu a keďže ide o právoplatné rozhodnutie súdu, ktorému predchádza aj rozhodcovské konanie, všeobecný súd by túto okolnosť mal brať na vedomie, a teda povolenie odkladu vykonateľnosti by sa malo opierať o výnimočné a existujúce skutkové okolnosti, ktoré musia byť v odôvodnení presne uvedené. V danom prípade žalovaná opiera svoje tvrdenia aj o ustanovenia Exekučného poriadku pri odklade exekúcie, ktorý požaduje splnenie, či preukázanie určitých okolností vzhľadom na to, že ako v exekúcii, tak aj v konaní o preskúmanie rozhodcovského rozsudku ide o právoplatné rozhodnutie. Pri posúdení odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku je teda potrebné vychádzať z tohto inštitútu, a preto majú

byť takéto inštitúty nariadené iba v prípade závažnej ujmy hroziacej účastníkovi konania. Má za to, že rozhodnutie súdu je nesprávne, pretože neboli splnené podmienky pre odklad vykonateľnosti rozsudku. Predpokladom odkladu vykonateľnosti musí byť hrozba závažnej ujmy, ktorá musí byť reálna. Má za to, že sa súd nedostatočne zaoberal prípadnou ujmou, ktorá môže byť spôsobená napadnutým rozhodnutím žalovanej. Skutočnosť, že žaloba bola podaná zo zákonných dôvodov, resp. boli splnené podmienky pre podanie žaloby, nie je samo osebe podkladom pre záver, že sú tu okolnosti odôvodňujúce odklad. K podaniu žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku zo zákonom uvedených dôvodov je predpokladom prípustnosti žaloby. Prvostupňový súd v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. dostatočne svoje uznesenie neodôvodnil a nie je známe, akými úvahami sa riadil. Poukázal aj na rozhodnutia Ústavného súdu V. ÚS 5/00, II. ÚS 143/02, ktorý poukazoval na to, že efektívnosť výkonu základného práva vyžaduje, aby všeobecný súd konal objektívne, vylúčil náhodné alebo svojvoľné uplatnenie zákonných možností na rozhodnutie. Súd musí mať na pamäti, že rozhoduje o právach žalovaného, ktoré mu priznáva Ústava SR. Napadnutým uznesením mu súd bráni vo výkone právoplatného rozhodnutia, bez uvedenia relevantných skutočností a nemožno ho považovať za zákonné. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na nové rozhodnutie.

Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnuté uznesenie potvrdiť.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., vec prejednal v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne a zákonné.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa žalobou doručenu súdu dňa 16.7.2013 sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku, v ktorej uviedla dôvody, pre ktoré sa domáha zrušenia tohto rozsudku. To nepochybne vyplýva z obsahu žaloby, ktorá sa nachádza na čísle 1 - 3 spisu.

V zmysle § 40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších zmien a doplnkov, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, ak pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 40 ods. 2 citovaného zákona, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Je zrejmé, že rozhodcovské konanie v zmysle uvedeného zákona je jednoinštančným konaním, kde neexistuje možnosť podať žiadny opravný prostriedok. Z tohto dôvodu zákon ako procesný prostriedok nápravy zakotvil inštitút zrušenia rozhodcovského rozhodnutia súdu, ktorý sa realizuje podaním žaloby na príslušnom všeobecnom súde. Zákon č. 244/2002 Z. z. v § 41 ods. 1 stanovuje, že žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Následne zákonodarca v § 40 vymenúva dôvody, pre ktoré účastník rozhodcovského konania môže sa domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku. Zákon bližšie nešpecifikuje podmienky rozhodné pre posúdenie dôvodnosti odkladu vykonateľnosti takéhoto rozsudku. Posúdenie podmienok je preto na úvahu súdu. Na súde teda bolo rozhodnúť, keďže súčasťou žaloby bol nielen návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku, ale aj návrh na odloženie vykonateľnosti o tomto odklade s poukazom na ust. § 40 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní.

Odvolací súd nevidí chybu v postupe súdu prvého stupňa, ak sa súd nezaoberal, z akého dôvodu je žaloba podaná, bez pochyb táto okolnosť vyplýva z obsahu samotnej žaloby a súd tieto ďalšie predpoklady takejto žaloby bude riešiť v konaní samotnom. Na súde však bolo zistiť, či bola podaná žaloba, ktorú predpokladá zákonodarca v ust. § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. a či bol dôvod na odloženie vykonateľnosti rozhodnutia.

Odvolací súd je názoru, že samotný odklad vykonateľnosti ako procesné rozhodnutie má vždy preventívny charakter v snahe predísť vážnejším škodám medzi účastníkmi konania a ďalším sporom a vždy existuje reálna ujma alebo reálna hrozba takejto ujmy osobe, v prípade exekúcie. Navyše odklad

vykonateľnosti má len dočasný charakter a je viazaný na právoplatnosť rozhodnutia návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Odvolací súd preto nesúhlasil s námietkami žalovaného, že nejde o reálne bezprostredne hroziacu závažnú ujmu, pretože v prípade začatia exekučného konania vždy o takúto ujmu pôjde. Navyše z predmetu sporu je zrejmé, že ide o spor zo spotrebiteľského vzťahu, kde spotrebiteľ využíva svoje práva, ktoré mu zákon o rozhodcovskom konaní priznáva a bude na súde v konaní samotnom všetky tieto okolnosti posúdiť. Nateraz bolo dôvodné rozhodnúť tak, ako uviedol odvolací súd vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.